

คำกล่าวประธานในพิธีเปิด  
การสัมมนาความร่วมมือเพื่อการพัฒนา “การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด  
และการบำบัดผู้ติดยาเสพติด ทางเลือก สิทธิหรือหน้าที่ ?”  
วันจันทร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕  
ณ โรงแรมอมารี วอเตอร์เกต ประตูน้ำ กรุงเทพฯ



เรียน ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิทางด้านสุขภาพ (UN Special Rapporteur on the Right to Health), รักษาการผู้ประสานงานองค์การสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UN Resident Coordinator), รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ที่ปรึกษาด้านกฎหมายอาวุโสสำนักงาน ปปส. และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

กระผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนาในวันนี้ และขอขอบคุณ United Nations Country Team และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่ได้จัดการสัมมนาในครั้งนี้ขึ้น ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาระดับชาติที่สร้างความเสียหายให้กับสังคมอย่างมากมาย ด้วยความตระหนักในปัญหาดังกล่าว รัฐบาลได้กำหนดให้การเอาชนะยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยเริ่มดำเนินยุทธศาสตร์การควบคุมยาเสพติดแห่งชาติ “พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2554 ซึ่งเรียกร้องให้ทุกภาคส่วนในสังคมไทยก้าวผ่านปัญหาดังกล่าวไปด้วยกัน ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวถือเป็นนโยบายเร่งด่วนที่เล็งเห็นว่า “ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เปรียบเสมือนผู้ป่วยที่มีสิทธิที่จะได้รับการฟื้นฟู และดูแลหลังการบำบัดรักษา” ในการดำเนินนโยบายนั้น มีการกำหนดแผนงานที่จะปฏิบัติโดยตั้งเป้าไว้ในปีแรกที่จะนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทั้งสามระบบ กล่าวคือการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ อย่างไรก็ตาม ผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้น ยังกลับมากระทำความผิดซ้ำจำนวนหนึ่งและยังเพิ่มจำนวนมากขึ้น ตลอดจนวิธีการบังคับบำบัดดังกล่าวหากไม่เตรียมการหรือมีวิธีดำเนินงานที่ดี อาจเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทำให้มีการเรียกร้องถึงความจำเป็นในการพิจารณาแนวทางการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งที่ผ่านมา

ประเทศไทยได้ดำเนินการศึกษาหาแนวทางลด อันตรายจากยาเสพติดในหลายรูปแบบ แต่ยังคงขาดเวทีที่จะแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์และนโยบายในภาพรวมที่จะหาทางลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดที่เป็นสาเหตุสำคัญปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น รวมถึงแนวทางการดำเนินงานของประเทศไทยที่ผ่านมาทั้งในด้านการบังคับใช้กฎหมาย การสาธารณสุข และปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การสัมมนาในวันนี้จึงถูกจัดขึ้นเพื่อเป็นการจัดเวทีความร่วมมือเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด องค์การระหว่างประเทศ และ นักวิชาการ และภาคประชาสังคมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ตลอดจนสร้างความตระหนักร่วมกันในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างครอบคลุมรอบด้านอย่างเป็นรูปธรรม

สุดท้ายนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า การสัมมนาในวันนี้จะเป็นการเปิดพื้นที่สำหรับภาคีความร่วมมือเพื่อการพัฒนาจากภาครัฐ หน่วยงานองค์การสหประชาชาติเพื่อแลกเปลี่ยนถึงแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน การป้องกันและบำบัดรักษากลุ่มผู้ติดยาเสพติดให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อนำเสนอข้อคิดเห็นที่ได้เป็นข้อเสนอแนะด้านนโยบายหลักไปยังรัฐบาลไทยต่อไป

---